

Наблюдателъ

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Отговоренъ редакторъ и Администраторъ: А. МИТОВЪ.

Вѣстника ще излиза всѣка Срѣда. — Цѣната му е 1 левъ за три мѣсеци. Всичко което се отнася до вѣстника, особено пари и интересенъ материалъ, да се адресира до Администрацията въ Плъвенъ, чрезъ прѣпоръчани писма. Обявления се публикуватъ по споразумение. Единъ брой 10 ст.

АМЕРИКАНСКИ ЛОЗИ: ВКОРѢНЕНИ, ОБЛАГОРОДЕНИ И ГЛАДКИ. ЦѢНОРАСПИСЪ БЕЗПЛАТНО. АДРЕСЪ: СТ. Д. КОЛАРОВЪ И С-ІЕ, ПЛЪВЕНЪ.

— Вѣстника ни, не излѣзи прѣзъ миналитѣ двѣ седмици, по причина че редактора ни отсъствуваше прѣзъ това врѣме отъ градътъ.

Молимъ извинение отъ абонатитѣ за тая малка нередовностъ, която въ бждѣще ще пазимъ да не се повтара.

Оффициални разбойничества.

Въ границитѣ на турската империя се извършило едно злодѣйство, чрезъ плѣняване отъ разбойницитѣ на една беззащитна жена Американка, и защото е чужда подданница, цѣлата дипломатия и цѣль свѣтъ, а особено далечната многомилionen Америка, станаха на кракъ и разиграха на маймуни Турция и България, цѣлото общественно мнение и печата на цѣлий свѣтъ сж възмутени отъ това разбойничество въ началото на ХХ вѣкъ, сѣкидневно се харчатъ хиляди лири за телеграмми и корреспонденций, консули, гавазии и дипломатичатъ по гори и планини, всичката турска и Българска войска, полиция и правосъдие сж се растичали и играятъ като мечка на нажежено желѣзо, нашия печатъ и общественно мнение сжщо се вълнуватъ и съ интересъ слѣдятъ събитията, народа ни окачествиха чужденцитѣ за най-варварски, дивъ и кръвожаденъ, а всичко това става само за това, защото въ България и Турция сж респектирани прѣдъ законитѣ и властитѣ само чуждитѣ подданници, но не и мѣстнитѣ жители. Последнитѣ нематъ цѣната нито на една овца или кокошка. Живота на единъ или десетки български подданици и граждани не интересова нито българската властъ, нито общественното мнение и печата. Ако Турция е прочута по своята анархия и раз-

бойничество, което сж поощрява и върши отъ самитѣ властъ имѣющии, то и България, като наслѣдница на частъ отъ Турската империя, върви по сжщитѣ пжтеки и даже бърже прогрѣсира. У насъ официалното разбойничество доби право на гражданство и обществото се свикна та никакъвъ интересъ не показва къмъ всѣкидневнитѣ злодѣяния, вършени публично отъ органитѣ на властъта. Всички подобни злодѣяния се поощряватъ отъ най-високитѣ мѣста, подъ благовидния претекстъ, че се искорѣнявали и истрѣбвали политическитѣ противници на властующата шайка, а въ сжщностъ истенскитѣ побуждения на злодѣйцитѣ сж ниски, корисни и алчни, които съ нищо се неотличаватъ отъ тѣзи на горскитѣ разбойници, но прѣимуществомъ имъ е това, че нема кой да ги прѣслѣдва за тѣзи имъ злодѣяния, защото тѣ колатъ и бѣсатъ. Ний отъ три мѣсеца описваме най позорни злодѣяния на една шайка отъ властующии и сждебни разбойници, а висшата властъ намирала тѣзи качества на органитѣ си за добродѣтелни черти, та ги поощрява да вършатъ все по нови, защото съ това тѣ биле корѣняли противницитѣ на властующитѣ. Тѣй поне се хвалатъ самитѣ прѣстѣпници, а безгласното мълчение на голѣмцитѣ служи за оправдание на тѣхнитѣ хвалб. Нашето общество и печатъ, сжщо пазятъ единъ индеферентностъ и мълчение по тѣзи злодѣйства, като че тѣ неставатъ въ България, а по дивитѣ страни на Африка и Австралия. Тѣй ли щѣха да мълчатъ тѣ, ако жертвитѣ бѣха Австрийски, Американски или други подданици? Не. Сигорни сме, че до сега всичкитѣ щѣха да овиснатъ на въжетото, а Европа и Америка щѣха да хвалатъ бързото, акуратно и честно правосъдие, което не търпи и непокровителствова разбойницитѣ, каквито и да биле тѣ. Мнозина се възмуцаватъ, че нѣкой млади българии ходили по странсво, приемали чуждо подданство и при живѣнието си въ България въ послѣдствие, пакъ се числяли за чужди подданници. Обаче ний намираме разумната страна на това имъ дѣйствие, защото тѣй биватъ респектирани прѣдъ властъта и законитѣ ни. Единъ онеправданъ българинъ, американски подданикъ, съ едно прошение накара А-

мерикански консулъ отъ Атина, да дойде лично въ Букурещъ да му защити интереситѣ прѣдъ Ромънското правителство, за една дивотия на митническитѣ ромънски чиновници, по конфискуване на единъ куфаръ съ багажъ. А Българскитѣ управници, онеправданитѣ български подданници немогатъ събуди отъ летаргическия сѣнъ, нѣ съ прошение, телеграмми и вѣстници, но и съ най-големитѣ круповски орждия. Щомъ разбойничествата на нашитѣ официални злодѣйци сж добродѣтелни качества, ний ще продължаваме да ги описваме, та ако не друго, то поне да ги прославимъ и да накараме висшето имъ началство, да ги украси поне съ най-високиѣ държавни декораций и служебни отличия. И тѣй да почнемъ описванието на нови подвизи, достойни да обезсмъртжтъ имената на авторитѣ имъ.

Прѣзъ миналата година е убитъ Георги Панчовъ отъ Плъвенъ, въ село Горни-Джбникъ, кадето е живѣялъ семейно. Убийцитѣ властта не открила. Съ тѣчение на врѣмето се открива и става достояние на цѣлото село, че убийството е било извършено отъ Иванчо Вутовъ и Пжшо Иочовъ отъ с. село, по диктовката на тжщата и жената на убития и срѣщу 200 лева възнаграждение. Прѣди два мѣсеци, Панчо Илчовъ, баща на убитий, подава заявление на Плъвенскій прокуроръ, съ приложение едно писмо въ което се раскривало цѣлото убийство и молилъ да се разслѣдва произшествието, като се расчитатъ посвѣтениѣ въ това убийство свидѣтели: Крачунъ Илиевъ, Пани Вжлчовъ Луковижденина, Кузманъ Матовъ, Петко Ванчовъ, Григоръ Ивановъ, сел. свѣщенникъ и бившия учителъ. Слѣдъ подаване на това заявление, сждебний миситинъ, Никола Р. Кръстановъ, посѣтилъ прѣстжпницитѣ, описалъ имъ какво ги очаква, направилъ имъ прѣдложение за посрѣдничество и договора се сключилъ за 2000 или по 2000 лева на човѣкъ. Слѣдъ това, прокурора Пеню Матевъ, повикалъ тѣзи дни бащата на убития, та му обявилъ, че заявлението за разслѣдванието на убийството на сина му, оставало безъ послѣдствие, защото имало вече давностъ (изсрочие) за прѣслѣдване на виновницитѣ.

Убийството на Георги Панчовъ е станало прѣди двѣ години, а по чл. 72 п. 1 отъ нак. законъ, за такъва родъ прѣстжпление, углавното прѣслѣдване се исклучва слѣдъ 20—двадесетъ години, по давностъ. Интересно е сега, по кой законъ доблестний прокуроръ Матевъ исклучва това злодѣяние отъ прѣслѣдване по давностъ, когато има още 18 годишенъ срокъ за прѣслѣдване на виновнитѣ, ако се откриятъ? Когато му се подава жалба отъ бащата на убития, съ указание на прѣстжпницитѣ, подбудителитѣ и свидѣтелитѣ, то не заслужваше ли тая жалба едно разслѣдване, а да се оставя безъ послѣдствие подъ претекстъ на изсрочване, когато такова нѣма, а има още 18 годишенъ срокъ? Не показва ли това, че миситлика на сждебното протеже—класическии мошеникъ—Н. Кръстановъ,

е хваналъ мѣсто и че паткитѣ сж оскубани, та затова се пускатъ на свобода безъ крила? И това ли е корѣнение на опозицията, или по право ограбване на хората и разбойничество съ законитѣ? Ний намираме, че за този си подвигъ, прокурора Матевъ е заслужилъ най-високата декорация за отлична служба, затова препоржчаме го на Министра на Правосждието и на Аппел. сждъ, да го възнаградтъ достойно.

Не помалко възнаграждение заслужва и прѣдсѣдателя на Плъвенскій окр. сждъ, честния и достойния сждия: В. Аврамовъ, за нѣкой похвални подвизи. На 6 окт. т. г. В. Биволаровъ отъ Плъвенъ, подава заявление на I Сжд. Слѣдователъ и на окр. сждъ, да му издаджтъ удостовѣрение, че противъ него и други лица, като бивши членове на Управ. свѣтъ на Д-во «Нива», нема заявенъ граждански искъ, по дѣлото по несъстоятелността на това Д-во, а ако има, то да се укаже кой, кога и на каква сума е заявилъ такъва искъ и достовѣренъ ли е или не. Сжд. слѣдователъ провѣрилъ отъ дѣлото, че нема заявенъ никакъвъ искъ, затова обѣщаль да издаде исканото удостовѣрение подиръ пладне. А прѣдсѣдателя на сждѣтъ обявилъ, че въ сждѣтъ нема заявенъ никакъвъ искъ, затова неприема заявлението му. Въ това врѣме испровожда моментално за сждебний миситинъ Кръстановъ, та го провожда, да обяви на сжд. слѣдователъ, да издаде удостовѣрението, че имало заявенъ граждански искъ отъ 500,000 лева. Слѣдователя отказаль да се подчини на тая заповѣдь, но Кръстановъ, Желѣзаровъ, Аврамовъ и Матевъ му теглатъ едно свѣщцание и рѣшаватъ вѣднага да се заяви единъ фиктивень граждански искъ отъ 535,000 лева, та да неможе сжд. слѣдователъ да издаде исканото отъ Биволарова, удостовѣрение. Рѣчено и свършено. Написватъ едно заявление до сжд. слѣдователъ, че заявяватъ срѣщу управ. свѣтъ на Д-во «Нива», граждански искъ отъ 535,000 лева, което му вржчватъ незабавно, прѣписъ отъ него подаватъ въ окр. сждъ за свѣдение и телеграфиратъ на Руссен. Аппел. сждъ, че при разглѣждане на 8 того, жалбата на управ. свѣтъ на «Нива», срѣщу безобразната гаранция отъ 165,000 лева, да се ималъ прѣдъ видъ и тѣхний граждански искъ отъ 535,000 лева. Цѣльта на исканото удостовѣрение, е била, да се удостовѣри, че нема заявенъ достовѣренъ граждански искъ, та да се изиска такава безобразна и баснословна гаранция, която и кассац. сждъ е призналъ за такава, та на 8 того Аппел. сждъ, изново трѣбваше да разрѣшава въпроса. Сждѣтъ като ималъ прѣдъ видъ, че при жалбата е приложено удостовѣрение отъ дѣловодителя, че актива на Д-во «Нива» е 630,000 лева а пасива само 31,502 лева; и друго отъ сжд. слѣдователъ, че нема констатирани врѣди и загуби, да сж причинени отъ управ. свѣтъ, на кредиторитѣ; и че телеграммата на синдцитѣ; Желѣзаровъ и Кръстановъ се явява необяснима, то отложилъ въпроса да изиска самото дѣло отъ сжд. слѣ-

дователъ и да види какъ стои фактически въпроса.

Мнимата несъстоятелностъ на и банкрутство на Д-во «Нива», се състои отъ капиталъ наличенъ 630,000 л. а дългъ само 31,502 лева, безъ ни една стотинка врѣди и загуби. Въпросъ е сега: отъ какѣ пасива 31,502 лева може да създаде граждански искъ за врѣди и загуби противъ управ. съвѣтъ отъ 535,000 лева? Кой здравъ мозакъ може да побере такъва абсурдъ и кой би приелъ да прави такива нахални, глупави, безочливи и янкеседжийски претенции, ако не фактически и непоправими злодѣйци, каквито сж тѣзи безобразни творения: В. Аврамовъ, Матевъ, Кръстановъ, Желѣзаровъ, Георгиевци и събратията имъ, разбойническитѣ подвизи на които толкова врѣме описваме съ неопровержими данни и доказателства? Ако тѣзи глупави претенции биха биле заявени отъ самитѣ синдици своеврѣменно и самостоятелно, то другъ е въпроса, но да се заставляватъ отъ единъ председателъ на окр. сждъ, да правятъ това, и да тиранизиратъ сжд. слѣдователъ, какво да върши и то публично, това е вржхъ на безобразието и ний съ прѣзрѣние плюемъ въ подлитѣ сурати на такива разбойници сждий.

Съ тѣзи мошеничества, сждийтѣ отъ Плѣв. окр. сждъ, се стрѣмжтъ да заставятъ и да даджтъ основание на Апел. сждъ, да потвърди изново произволната и баснословна изисквана гаранция на управ. съвѣтъ на Д-во «Нива», та да немогатъ арестованитѣ отъ 7 мѣсеци, да видятъ бѣлъ свѣтъ и свобода, а отъ друга страна, тѣ сж взели нужнитѣ мѣрки, да ги прѣмахнатъ отъ свѣтъ въ затвора, тъй както очистиха: Дим. Ивановъ, Ангелъ Павликиански, Гено Ангеловъ и още много други, а послѣ ще съставятъ актове, че умрѣли отъ естествена смъртъ и работата се свършва. Причината за прѣмахването имъ е, че тѣзи лица, както по рано описахме, сж прѣдали на сждъ прокурора и сждийтѣ, за разни стари мошеничества, а напоследъкъ сж протестирани и си запазили правата противъ тѣхъ за врѣди и загуби, по чл. 1116 и 1117 отъ гражд. сжд-во и за прѣслѣдването имъ по углавентъ редъ. За прѣмахването имъ, до сега сж употребени слѣдующитѣ срѣдства и дѣйствия:

1. Прѣзь Май се поболѣ въ затвора Василь Мицовъ, много злѣ. Прѣведоха го въ болницата. Тамо отиватъ при него прокурора Матевъ и миситина Н. Кръстановъ. Убѣждаватъ го съ всевъзможни непростителни срѣдства, да лжжесвидѣтелствова противъ другаритѣ си, та да намѣрятъ причини за прѣслѣдването и осжжданието имъ, а него щѣли вѣднага да пустнатъ. Като видѣлъ лукавството имъ, той имъ дава едни невѣрни упжтвания, които тѣ взиматъ за чиста монета, забравиха обѣщанията си за освобождението му, върнаха го въ затвора обратно, а тѣ отидоха да гонятъ вѣтъра и като извършиха разни глупости, разбраха много късно, че сж проводени за зеленъ хайверъ.

Другъ отъ арестованитѣ, Цв. Влаховъ, оста-

вень при най-лоши условия за живѣние въ затвора, скоро му се разстрой здравieto. Тъмничний лѣкаръ му предписва лѣкарства, диета и хигиенично помѣщение, но прокурора не разрѣшава нищо. Става цѣль въпросъ до министерството, но пакъ неразвалятъ кефа и ината на прокурора. Лѣкара иска прѣмѣстванието му въ болницата, но прокурора недава и глѣда всячески да се усложни болестта, та да го умори. По едно врѣме умира детето му, но прокурора не му позволява да отиде на погрѣбението съ цѣль да му трови живота и да прѣдизвика умственното му разстройство. Завѣдоха се противъ него отъ сжщия прокуроръ множество фиктивни углавни дѣла, за да го стрѣсне и да му се усложни болестта. Лѣкарства не му позволява да употребява. Прѣзь Юлий, при отсѣствие на прокурора, помощ. прокурора дава съгласие да се прѣведе болний въ болницата, кадето го отвеждатъ, безъ да го прѣдупрѣдтъ. Тамо слѣдъ едномѣсечно лѣкувание, болестта се усилва, сждийтѣ съ сѣкидневното му викание въ сждтъ по разни фиктивни дѣла, глѣдаха да го трѣвожатъ и прѣдрасполагатъ къмъ бърза катастрофа. Когато той поисква отъ лѣкаритѣ свидѣтелство за болестта си и за послѣдствията ѝ, тѣ вѣроятнo по внушение не му даватъ такова, а при повторното писмено настоявание, считатъ това му искание за оскорбление на болничното управление и го изгонватъ и повржцатъ въ затвора по лоше, и скржбний му листъ фалшифицирали, като изопачили състоянието на болестта. Тъмничний лѣкаръ констатиралъ удвоение на болестта му, а болничнитѣ писали, че ималъ подобрене. Въ затвора изново му запрѣтватъ, и то официално, лѣкарства, хигиенично помѣщение и постилка, като го поставятъ въ стая най-лоша въ хигиенично отношение. По миналата седмица, лѣкаря зарѣчалъ да му до несѣтъ отъ болния пикочъ за анализиране, както обикновенно. Ключара, по заповѣдъ на Прокурора и Директора, хвърлил пикочта взета отъ болния а оставилъ въ шешето своя. Лѣкаря проводилъ своя слуга та взелъ дрѣга и хваналъ мошеничеството на Прокурора и Директора, а за всичко това писмено денесълъ пакъ на сжщия Прокуроръ. Понеже болестта напрѣдвала бавно, а Прокурора и сждийтѣ скоро искатъ да очистатъ тоя човѣкъ отъ свѣтътъ, то взиматъ по реални мѣрки. Склонили единъ арестованъ и осжденъ циганинъ, да убие Влахова въ затвора, като му обѣщаватъ награда и помилвание и за прѣстѣплението, за което лѣжи. Циганина се съгласилъ и Директора по висша заповѣдъ го прѣвежда въ сжщото отдѣление, при нарочената жертва. Обаче циганина открилъ плана прѣдъ единъ свой довѣренъ приятель, послѣдний се възмутилъ, открилъ го незабавно и съ обща демонстрация отъ всички арестанти въ това отдѣление, принудили началството, да махне отъ стаята циганина. Като неуспѣватъ съ тава, прибѣгатъ до друга тактика. Директора и писара почнали да привикватъ единъ по единъ нѣкой отъ

по слабовърнитѣ на, глѣдъ осждени лица, та имъ обѣщавали съ разни увѣщания, помилване и награда, но само да свидѣлствоватъ лъжливо, че Влаховъ псувалъ Княза, майка му, дѣцата му и пр. Обаче тѣ ниприели да извършатъ тѣзи подлостъ. Това се продължавало още. Ето извлѣчение отъ писмото, на единъ отъ увѣщаванитѣ: «Днесъ ма викаха въ канцелярията Директора и писара и ми казвахъ. **«Танасе, ний ти обѣщаваме съвършено помилване, но да кажишъ прѣдъ Слѣдователя и Прокурора, че Цв. Влаховъ псува княза на майка, жена и дѣца».** Писара извади единъ тефтеръ и ми казува: «Танасе, ний сме само трима души: азъ, Директора и ти. **Даваме ти честна дума че ще та помилваме незабавно, но само свидѣлствувай тѣй както ти казваме.»** Ето до какви ниски и отвратителни злодѣйски подвиги прибѣгватъ официалнитѣ злодѣйци, само и само да прѣмахнатъ отъ свѣтътъ единъ онеправданъ отъ тѣхъ младъ човѣкъ, отъ когото се боѣтъ че нѣма да имъ прости за тѣхнитѣ злодѣйства. Ще го постигнатъ ли? Да, тѣ го постигнаха почти, защото му убиха цвѣтущото здравие, семѣйното и материално положение и реномето. Ето по какъвъ начинъ българскитѣ граждани сж гарантирани за своята честь животъ и имотъ, и то отъ органитѣ на правосъдието, отъ хора които иматъ тапия за изгнилъ мозакъ, които сж учили науката на свѣтовното право и които сж се клѣли, че ще сждятъ и служатъ честно и безпристрастно.

Но не е само това. Въ затвора е хвърленъ прѣзъ мѣсець Май т. г. единъ българинъ, отъ Южна България, по име Георги Стефановъ, взетъ отъ пхтя въ с. Телишъ, заедно съ други още двама невинни хора, бивши служители по желѣзницата, родомъ отъ къмъ гр. Одринъ, а женени въ Плъвенъ. Арестува ги бившия сжд. Слѣдоватекъ А. Грабчевъ, защото се търсили авторитѣ на едно убийство, но като ги нѣмало, тѣ ще исплащатъ грѣховетѣ имъ, до като се произнесе сждтъ. По сжщий начинъ е събралъ по сжщото дѣло и други лица отъ разни страни и ги държатъ до днесъ арестовани. А просвѣтениитѣ сждии и прокуроръ, само разбойничество праватъ, а за длъжността си не са сѣщатъ. Та думата ни е за този нещастникъ Георги Стефановъ, човѣкъ порядъченъ и съ напѣднала възраст. Отъ какво се е явилъ единъ антигонизъмъ между него и тъмничното началство, та че и прокурора незнаемъ, но фактъ е, че нарочно го прѣдизвикватъ и карциратъ, често и най-подире работата е дошла до търсение срѣдства за прѣмахването му. Прѣди нѣколко врѣме той поискалъ да се оплаче на прокурора отъ неправдитѣ, които сж вършатъ съ него отъ тъмничното началство и да моли да му се рѣши дѣлото по скоро, за да знае защо, си губи врѣмето, но прокурора прѣди да го изслуша, нагрубилъ го и му се заканилъ, че ще употреби всичката си власть и срѣдства, съ които располагалъ, но ще го унищожи по какъвто и да било начинъ. Поискалъ позволение да си

направи писменна молба по дѣлото, но прокурора му отказалъ и чрѣзъ директора разпоредилъ да го карцира три денонощия. Въ отсъствие на затворний лѣкаръ, дошелъ воений лѣкаръ та прѣгледалъ болнитѣ и намѣрилъ, че Георги Стефановъ е тежко боленъ, прѣдписалъ му два вида лѣкарства и диета, далъ заповѣдъ за лѣкуванието му, но вмѣсто това, Директора го поставилъ въ карцията, а и до днесъ никакви лѣкарства не му даватъ та здравieto му отъ това се влошило още повече. Вечерьта слѣдъ карциранието му, ключара заповѣдалъ на караулнитѣ войници да пазятъ строго Карцираний, защото билъ опасенъ, и ако го видяли че шавне отъ мѣстото си, да го застрелятъ моментално. На другата вечеръ на вратата на карцията оставили едно малко куфарче незаклучено. Къмъ 4 часа подиръ полунощъ, когато той заспалъ, чулъ викание, събудилъ се и видѣлъ, че часовия войникъ му викалъ отъ вратата, като отправилъ пушката върху му: «какво правишъ тамо бе, ей сега ще умрѣшъ»..... Той стрѣснатъ, подирѣлъ вратата съ едно дърво изъ вжтрѣ и се затулилъ въ единъ жгълъ на стаята. Заблѣжилъ, че единъ отъ ключаритѣ внушавалъ на часовия да го застрѣля. По тоя начинъ и живото на тоя отъ улицата грабнатъ човѣкъ, се застрашава, както отъ разстроено-то му злоумишленно, здравие, тѣй и отъ злодѣйскитѣ кроежи на прокурора.

Удобно урждие въ рждѣтъ на прокурора, по привѣждане въ изпълнение на адскитѣ му планове, се указа Директора на затвора, Георги Пирдонскп. Тая тъмна личностъ е единъ старъ прѣстжпенъ типъ, който за хлѣбъ върши всички низости и сигорно нема да мрѣ въ кжци да си плаши дѣцата. Прѣди 1—2 години се раскры една шайка отъ професионални крадци, въ която влиза-ше единъ неговъ сродникъ, а краденитѣ вѣщи изнамѣриха въ кжщата и санджитѣ на Пирдонски. Случайникъ ли е и той шайката или не, не са раскры, понеже полицията го прѣкри, подъ давление-то на високоставенитѣ му сродници и подъ претексъ, че той пазялъ тѣзи крадени вѣщи, оставени у него отъ сродника му шайкаджия, безъ да е подозиралъ, че сж крадени. А като се знае, че той живѣяше цѣли години на воденицата си на р. Витъ, като воденчаръ, калѣто се събираше често обиралната шайка, слѣдъ връщанието си отъ печалба, твърдѣ обяснимо е, защо краденитѣ вѣщи сж пазени у нѣговитѣ санджци въ кжци и да ли е причастенъ или не. Само този случай е достатъченъ да обрисува моралното състояние на тоя прѣстжпенъ типъ. Ето защо се обясняватъ всѣкидневнитѣ му звѣрщини, злоупотрѣбление вѣщитѣ и писмата на арестуванитѣ, лжливитѣ донесения и интриги, и деморализиране на хората, чрѣзъ увѣждане на шпionството, лжжесвидѣлствование и малтретиране и пр. Освѣнъ това и гешевта не е чуждъ на тоя пехливаненъ. Всичката печалба и часть отъ вложений капиталъ, на работницитѣ арестанти, прѣбира въ бездѣнний си джобъ. Иконо-

мисва повечето отъ салуна на арестантите като дава само на нѣкой и много малко и суровъ, а не колкото и какъвто се полага. Съ продуктите и предприемача имъ върши други гешевти. Секидневно приема само сурово зеле и долюкачественъ лукъ, защото се купуватъ ефтно, а на прѣдприемача плащатъ много скъпо. Бѣлитѣ книги и пликове се купуватъ по 1 стот. а той ги продава по 5 ст. на арестуваните и не имъ позволява да пишатъ когато искатъ и иматъ нужда, а само единъ пътъ въ седмицата, вопрѣки правилника. На грамотните арестовани не позволява да пишатъ и найневинни заявления и жалби, а ги заставлява да викатъ идиота прошенописецъ, Георги Георгиевъ, единъ невмѣняемъ пияница, който сѣкидневно спи и се търкаля пиянъ по улиците, а самъ нищо не разбира и не чувствува. За специалните му идиотски жалби отъ 5—10 реда глупости, заставлява да му плащатъ по 1—2 лева. Други прошенописци и адвокати нематъ достъпъ, а ако нѣкой пиши на нѣкой адвокатъ да се яви, и му напише нѣщо, писмото не отива по назначението си, а въ каруцата и се хвърля накрая съ нечистотиите.

Ето образци отъ идеални Български чиновници по правосъдието на които имената ще бждѣтъ безсмъртни и които ще реномиратъ прѣстижа на нашето Държавно управление. При това, тѣ сж свързани съ лично приятелство и взаимни симпатии и съ лицата, поставени въ по-висшите сѣдебни инстанции. Личните корреспонденции вървятъ всѣки денъ и не се свѣнятъ и срамуватъ да си пишатъ по какъвъ начинъ по-горните да узаконяватъ безаконията на по-долните. Ето защо ний изпълняваме единъ дългъ, като описваме подвизите имъ и рассчитаме, че Министера на правосъдието ще ходатайсува заоблагодѣтелствованието имъ съ найвисоките награди, каквито подобаватъ за такива акуратни и идеални чиновници, защото слѣдъ толкози подвизи, срамота е, ако не бждѣтъ отличени достойно. Но не сж само описаните до сега подвизи. Има още за много броеве, а и тѣ секидневно създаватъ нови. Прочее, нѣка имаме и за другите броеве.

ХРОНИКА

— **Разбойничества:** Всички вѣстници секидневно се пълнятъ съ съобщения за разни обира, кражби, анонимни и заплашителни подвизи за печалби и забогатявания. Понеже тѣзи геройства минаватъ почти безнаказанно, защото и органите на властта, въ повечето случаи, сж съучастници съ тѣзи герои, то тоя новъ видъ търговия взе да съблазнява все повече и повече хората. Тѣзи дни редакторите на в. «Плѣв. гласъ», *Ив. Доковъ* и *Богданъ Колевъ*, въоружени и придружени съ още нѣколко харамии сж, почнали по срѣдъ пладне да крадѣтъ и вдигатъ кукурузи брани по нивята въ района на с. Мъртвица. На 25 Септемв. т. г. съ въоружено насилие надъ работниците сж задигнали 4 кола кукурузъ отъ нивите на Цонко Доровски отъ с. Тръстеникъ, когото откарали въ с. Мъртвица и като

се върнали да вдигатъ още, хванали ги стопаните на кукуруза, вързали Богданъ Колевъ и харамията Нино Цвѣтановъ, които докарали вързани въ полицията, заедно съ пушките имъ, обаче послѣдната ги е освободила. Първий е щѣлъ да застрѣля одного отъ притежателите на кукуруза, но по случайност не е успѣлъ, а водителя на тая шайка *Ив. Доковъ* избѣгалъ по-рано, заедно съ още единъ сподвижникъ. Завѣдено е дѣло за тая кражба и за несполучливото застрѣлване на стопанина отъ отговорния редакторъ шайкаджия Колевъ, но невѣрваме да види бѣлъ свѣтъ, защото Доковъ постоянно шушни съ прокурорите и окол. началникъ, а понеже е важна птица, то непременно ще го запазятъ и дѣлото ще прѣкратжѣтъ, както и безбройните до сега такива дѣла. Когато ний пишемъ, че Доковъ е класически вагабонтия и обирачъ, мнозина невѣрватъ, но нѣка му види мурафета цѣлото общество сега, та да знае какъвъ е главния прѣдставител на Народната партия, редакторъ на «Плѣв. гласъ» и любезния приятел на власт-имѣющите. Но вмѣсто удовлетворение на онеправданите, окол. началникъ поставилъ пол. стража, която цѣлъ мѣсецъ държи кукуруза на селяните по поляната та изни отъ дѣждоветъ, и то само защото Доковъ е крадеца и не му позволяватъ хората свободно да краде. България — управия.

— **Прѣди 2—3 мѣсеца** се удавилъ единъ войникъ въ рѣката «Витъ», при Държавний чифликъ. Като отивалъ военний слѣдователъ да констатира причините на удавянието, изявилъ желание да дойде тамо и Плѣв. прокуроръ Матевъ. Откарали го тамо съ полковий държавенъ фойтонъ. Военний слѣдователъ си вършилъ своята работа, а прокурора Матевъ се само кжалъ въ рѣката «Витъ» и се върналъ пакъ съ Държавний фойтонъ. Сега за това развлѣчение и кжпание, Матевъ прѣдставилъ въ полка за исплащание една смѣтка отъ 20 лева *пжтти пари*, за гдѣто го возилъ Държавний фойтонъ. Дали е вѣче исплатена тая смѣтка ний незнаемъ, но молимъ Военното Началство да стовари тѣзи пари на тоя, който би ги отпусналъ и да изиска кирия за фойтона, който е развѣждалъ Г. Матева. Не е ли това скандално обирание на хазната?

— **Идеаленъ чиновникъ** трѣбва да е Началника на Пордимската гара, нѣкой си Д. Ангеловъ. Прѣди 3—4 мѣсеци прѣбралъ на прѣхрана въ станцията една нимфа малолѣтна, отъ Търново, плѣмяница на Богданъ Колевъ, отговор. редакторъ на в. «Плѣв. гласъ», подъ претексъ, че е сестра на единъ неговъ приятел — учителъ, който щѣлъ да дойде и я отведе. Прѣкарали нѣколко блаженни дни и ноци. Но нимфата се търяла отъ полицията, съ писмо до кмета подъ № 32, отъ 18 Априлий т. г. Кмета иска отъ началника на гарата, съ писмо № 559, да му прѣдстави госпожицата за распитване, но благородния началникъ отговаря съ № 173, че тя била распитана отъ стражара при гарата и акта ще се изпроводи гдѣто трѣбва. Дошелъ трена за Варна, Началника и извадилъ билетъ и я отпразилъ живо и здраво, на пукъ на завистниците. Послѣдните разгласили историята въ «Бдителъ», та дошелъ ревизоръ отъ Дирекцията, но и той се задоволилъ съ обясненията на началника и не искалъ да распита свидѣлитѣ и очевидците. Нѣкой възмутени кеманларци донасятъ горното до наше знание, но ний нема какво да имъ помогнемъ. Свѣтътъ е широкъ, хора различни и заплѣзи много. Че нѣкоя Търновка, макаръ и плѣменица на единъ наеменъ редакторъ, била си распасала пояса та облагодѣтелствувала съ своите прѣлѣсти единъ бѣденъ чиновникъ, отъ това взели да правятъ источенъ въпросъ. Я обиколети кадѣ лозето на Докова и домътъ му, та вижте по интересни романи между Д-ръ Бижова, който е оставилъ женаси и тича като копой подиръ джщеря му, като се конкориратъ съ Рашо Георгиевъ и послушайте секидневните домашни скандали въ домътъ на тоя класически развратникъ, та тогава едва ли бихте обръщали внимание на горния скромненъ инцидентъ, който е станалъ на пордимската по

ляка на широко поле, а не въ Плъвентъ и между «благородното» общество.

— **Отъ** гр. Руссе ни пишате: Вий се занимавате въ «Наблюдатель» само съ описания на беззаконията на власт имлющите прѣстѣнници въ Плъвентъ. Не е ли възможно да отдѣлите малко врѣме та да чуete нѣкой историй и за гр. Руссе? Тукъ сж толкова много и назидателни, щото би трѣбвало два три «Наблюдатели»; за да ги опишатъ въ нѣколко години. Официалний развратъ е твърде много распространенъ и въ тукашнитѣ сѣдилища. Случай скандални сж безбройни. Незная отъ кадѣ да започна. Но хайде намѣрки. Чували сте вѣроятно за голѣмий фалитъ на фирмата «Братия Ковачови», който на врѣмето си произведе безкраенъ шумъ. Тоя процесъ въ интереса на обществото трѣбваше да се свърше твърдѣ скоро, но ето вече 3—4 години, а никакъвъ край не се дава на това дѣло. Промѣнника се множество дѣловодители и синдици; но вмѣсто брѣвъ край и ликвидация или конкордатъ, на-противъ очевидно злумышлено се забатачватъ работитѣ, актива се намалява и опропаства, а безбройнитѣ разходи се правятъ за заплатата на Синдици, помощници и книговодители и пр. Слѣдственното дѣло сжщо е забатачено и не му се дава край. Хората прави или криви, не се още знае, но държтъ се его вече 3—4 години въ затвора; единий умрѣ тамо, а и другитѣ нема да видятъ бѣлъ свѣтъ. Умно бѣше да се рѣши дѣлото, та ако сж виновни, да знае и свѣтътъ, че заслужено лѣжжтъ и мржтъ въ затвора. Кредиторитѣ искатъ конкордатъ, но синдиката прѣчи, защото нѣма да има вѣроятно повече доходни статий. Въ тоя процесъ има толкова задкулистни историй и злонамѣренни дѣйствия отъ сѣдји и синдици, щото изискватъ дълга история, която ще хвърли ярка свѣтлина на безобразното повѣдение на много високопоставени хора. Ще се потрудимъ да ви проводимъ по обширни свѣдения, защото тукашнитѣ вѣстници не смѣятъ да говорятъ истенната, въ отношение на високопоставени хора.

На 31 Августъ сутринята имахъ работа до канцелярията на Руссен. Окр. затворъ. Забѣлѣзахъ нѣщо особено, изучихъ го и рѣкохъ да ви го съобщж. Тогава биле докарали петъ арестовани лица отъ Плъвентъ, които имали работа въ Апел. сѣдъ. Дошли бѣха въ затвора вѣднага: Апелативний прокуроръ и оня отъ Окр. сѣдъ. Распитали лицата за фактитѣ изложени въ брой 1 на «Наблюдатель», който и азъ тогава видѣхъ пръвъ пжтъ. Тѣзи лица, потвърдили нѣкой отъ описанитѣ случаи, а за други отговорили, че не знаятъ какъ стожтъ. Това произведе неприятно впечатление въ сѣдебнитѣ голѣмци. Тѣ се възмутиха и извадиха неудоволствието си отъ всички арестовани. Докаранитѣ отъ Плъвентъ петъ лица, распржснаха въ петъ особенни отдѣления. Нарѣдиха въ диритѣ имъ шпациони. Работилницитѣ съ работницитѣ заключиха и ги изолираха отъ сношение съ Плъвенскитѣ «качили». Всичкитѣ отдѣления заключаватъ отъ тогава съ куфари прѣзъ цѣлий день, каквото по-рано нѣмаше. Забраниха посѣщенията безъ билетъ, а такива издаватъ само въ вторникъ и петъкъ. На кафеждията ограничиха работението и му разрѣшаватъ само отъ 8 до 11 часа сутринъ и отъ 3 до 5 после обѣдъ. На работницитѣ запретиха да си продаватъ изработенитѣ работи празниченъ день, а само дѣлникъ отъ 12 до 2 часа. Увѣдоха шпионството на почетно мѣсто. А знаете ли защо става всичко това? Защото и тука имало материалъ за «Наблюдатель», та ги е страхъ голѣмцитѣ да не дойде до Васъ. За тѣхно вѣлико неудоволствие, азъ се хванахъ въ амбиция, и рѣшихъ да ви съобща нѣколко прѣсни случки, та ако ги напечатате, ще ви испроводя още много. За истенността гарантирамъ съ главата си. Истезанията, произволитѣ, карцирацията и други волности, не сж въ Плъвентъ само. На 16 Августъ тука е битъ *Илия Стояновъ*, който отъ тоя побой **полудя**. На 9 Септемврий е битъ Петръ Димитровъ безъ причини. На 18 Юний т. г. умышлено оставиха едно 17 годишно момче,

Никола Балайски, между развратнитѣ турци въ едно отдѣление, които сж се домогвали да го изнасилватъ, а послѣ се подиграватъ съ него. Това мораль и поправление ли е или умышлено злодѣйство? Карцирацията и тука сж безбройни и повече произволни. Едно лице това лѣто прѣзъ Май, се оплаква отъ началството. Вмѣсто удовлетворение, прокурора го наруга. Тогава той му казва: «Разбрахъ Г-не прокуроре, че гарга на гарга очитѣ не вади». Прокурора се разсърди и хайде трисетъ дена въ карцията. Има много слаби и болни лица, на които лѣкара разрѣшилъ да стожтъ денемъ внѣ на чистъ въздухъ, но прислугата отмѣнява заповѣдта на лѣкаритѣ и не ги пуска всякога. Па само това ли е? Допълнително ще Ви опиша ужасни и възмутителни историй, стари и нови . . .

— **Отъ** едно писмо на М. Драгневъ отъ Плъвентъ извличаме това: «на 15/IX бѣше насрочено дѣлото углавно № 670/99 г. на Плъв. окр. сѣдъ, завѣдено противъ мене и други, за че ужъ сме нарушили чл. 160 отъ «избир. законъ», и 128 отъ наказателний. Това дѣло бѣше завѣдено по партизански дертове, а ходъ до това дередже бѣше му даденъ по дивотия или нахалность отъ прокурора Матевъ. По чл. 167 отъ избират. законъ, всяко обвинение по тоя законъ трѣбва да бже внесено въ сѣда до 2 мѣсеци отъ деня на избора, а прокурора Матевъ, вѣроятно незнае закона, та го внесълъ слѣдъ повече отъ година. Направихме заявление за прѣкращението му, но прокурора не се съгласяваше, като опонираше съ логиката: «Не, не може, не съмъ съгласенъ съ защитницитѣ, искамъ да се даде ходъ на дѣлото», и пр. Сѣдѣтъ неможаше освѣтъ да се подчини на постановленията на закона и прѣкрати дѣлото. Оба-че прокурора остана крайно сконфузенъ и като че нѣкой му натъркалъ задника съ чушки, въртеше се на разни страни и заяви че ще обжалва това опредѣление на сѣдѣтъ. Не съмъ ималъ работа съ сѣдилища и прокурори, но това комично и карикатурно животно и неговата безочливостъ и нахалность, да прѣслѣдва хора невинни, на пукъ на постановленията на закона, направи ми много неприятно впечатление и доста ме костува материално. Ето защо счетохъ за умѣстно да изложа печатно това и да искажа моето крайно съжаление, че правосѣдието се прѣдставлява тука отъ такъва нископробенъ субектъ, който дѣйствително е достоенъ да замѣнява нѣкой пантера по менажеритѣ, а не да стои на мѣстото, което слѣпий случай му е далъ. Жалко, че България е достигнала до таква позорно дередже . . .»

— **Плъв.** Акцизенъ Надзирателъ, когото непознаваме, на 16 и 17 Септем. билъ въ с. Агленъ по провѣрка на тютюнитѣ. Отишелъ въ една кжца да прави обискъ, ка-дѣто стопанина отсѣжтствовалъ на нива, а стопанката била млада и хубава. Накаралъ я да се качи на тавана да търси тютюнъ, и слѣдъ нея заключилъ вратата, та се качилъ и той. Тамо я зграбчилъ, прѣбржцалъ, цалувалъ и я мжчилъ да я изнасили, но тя се борила мжжски и не му позволила да постигне желаемото. Тогава слѣзалъ и избѣгалъ. Присѣжтствовали сж при този скандалъ, контролѣора въ това село, Василь Павловъ и нѣколко други лица. Мжжѣтъ като се научилъ вечерята, изгонилъ жена си на улицата и до сега не искалъ да я прѣбере. Дописника пита: Това ли е назначението на чиновницитѣ, да развалятъ семейнитѣ огнища на селянитѣ? *Отговаряме му:* Това е назначението имъ, до като не се научите да приспособяватъ топора и ятагана къмъ такива развратници. . .

— **Ив. Тишевъ**, главенъ редакторъ на «Плъвенский гласъ», виденъ стжлѣбъ на Народната партия, бивши стамболистъ, а въ Никополъ Радославистъ, когото Чорбаджиевъ бѣше уподобилъ на Никополско дърварско животно, та го яздѣше безропотно всѣки день, до като му стовари на гърба *двѣ годишнж затворъ*, а въ Плъвентъ народнякъ, когото сжщо безропотно яздѣха Матевъ, Доковъ, Георгиевци и други дураци, до като го изринаха, който си е продалъ човѣшкото достоинство за една диплома, та яде всѣки день

бухгалкитѣ отъ жена си, която го е купила и учила, а умъ не е изучилъ и на два хайвана не може да раздѣли единъ кошъ слама, този именно капацитетъ по правото задължаваме обязательно, да изложи въ вѣстника си подробно имената на всички «безбройни земледѣлци отъ Плъвенската околия, които сж оставени отъ Д-во «Нива», безъ къщи и земи, да опише какви имоти сж имъ взети, кой и защо ги е взелъ, колко пари сж откраднали управителитѣ на това Д-во и да посочи имената на потърпевшитѣ, както и доказателствата си за това. Сжщо да опише, колко и какви баснословни имоти иматъ тѣзи «крадци» и колко дължатъ срѣшу тѣхъ, та да се освѣтли положително обществото, защото не е достатъчно само да се казва, но и да се доказва. Ако това ненаправи въ 10 дневенъ срокъ, като главенъ редакторъ на «Плъв. гласъ», то ний като му опишемъ подвизитѣ въ Никополъ и другагѣ, ще му прикачимъ титлата «шарлатанинъ» и му пророкуваме, че ще му се търкалятъ очилата по земята. Сжщо да изложи взглядоветѣ си по банкрутствата озобщо, и по Д-во «Нива» специално, като укаже умѣстни и законни ли сж дѣйствиата на Плъв. окр. сждѣ по всички въпроси, които удобрява и хвали въ излъзлитѣ броеве на вѣстника си, или не? Ако си искриви душата или неиспълни длъжността, ще му набиемъ добръ обѣрчитѣ, та да разбере че тука нема бодилъ за пасѣние, като по никополскитѣ тепета. Да не мисли, че съ тази си низостъ ще умилостиви Матева, та да го прѣдстави послѣдний на помилвание? Много се лъже, защото участъта имъ е еднаква и заслужена... Ще видите още каква пѣсенъ ще Ви испѣе «Наблюдателъ»...

— **Г-нъ Поповъ** отъ Плъвенъ, съ писмо ни моли да отправимъ чрѣзъ печата запитвание къмъ прѣдсѣдателя на провѣрочната наборна комисия, на какво основание сж освободени отъ военна служба младежитѣ. Д-ръ Никола П. Дирековъ и Фоти Г. Трифоновъ и обложени съ значителенъ военъ данъкъ, когато тѣ биле тѣлесно здрави и развити, а и други семѣйни и пр. причини по закона, немало, та да се облъгчавало положението имъ? Ний като испълняваме просбата на Г-на Попова, съобщаваме му за знание, че е излишно да очаква отговоръ на запитванието си, защото голѣмци за волноститѣ си обяснения никому не даватъ, а и ако дадѣтъ такива, тѣ не биватъ много вѣрни. Истенскитѣ причини сж очевидни та нема нужда отъ питанне.....

— **Пишатъ** ни отъ градътъ за секретаря на окр. управителъ, някои непрепоржчителни работи, които го правятъ достоенъ за друго мѣсто, а не за това, което заема. Този Г-нъ се казвалъ Димитъ К. Карадимчевъ, които билъ роденъ въ Македония, а отъ освобождението билъ на българска държавна служба, безъ да е отбилъ военната си повинностъ. Това забикаляние на дългѣтъ си, той постигналъ съ постоянно дезертирание отъ градъ въ градъ и съ незаписванието си въ списъцитѣ на живитѣ, въ никоя община. Тѣзи година било донесено за неговото дезертьорство на провѣрочната по наборитѣ комиссия, която го била потърсила за распитвание, но той дезертиралъ моментално отъ градътъ, намѣрилъ си работа по селата и се върналъ когато комисията напуснала градътъ. На това съобщение дибъ вѣра не даваме, нъ думата има самото лице и компетентнитѣ военни органи. Ако не е вѣрно, нѣка да ни се яви за опровергвание.

Друго: сжщий Карадимчовъ като замѣстникъ на Окр. Управителъ, далъ безъ знанието на постоянната комисия, протоколитѣ на Окр. Съвѣтъ за напечатвание въ брошура, безъ тѣргъ а по комшийски, въ 500 екземпляра за 860 л. и то на единъ свой протежиранъ печатаръ. Членъ кассиера Бѣевъ, се научилъ за тѣзи дѣлка, когато му поискали паритѣ. Той като му се видѣла съмнителна и прѣкалена цѣвата 860 л., питалъ другитѣ печетари за колко ще напечататъ сжщитѣ протоколи, а послѣднитѣ отговорили, че приематъ да ги направятъ за 300—триста лева. Членъ Касиера отказалъ исплащанието на суммата, но Карадим-

човъ го заставилъ насилственно да брой паритѣ, като поискалъ да го арестува съ пол. приставъ и му съставилъ актъ за незокорство и пр.

Трето: Прѣзъ 1900 г. Вратчанский Сжд. Приставъ секвестиралъ заплатата на Карадимчова, за единъ значителенъ дългъ. Запорната призовка вмѣсто да се запише въ специалната за цѣлѣта, книга, исфирясала. Имало дошлнителни писма отъ пристава, но и тѣ не видѣли бѣлъ свѣтъ. Напослѣдъкъ пристава отправилъ писмо лично на Окр. Управителъ, но и то попаднало въ ржцѣтѣ на Карадимчова, безъ да стигне до управителя. Тѣзи работи сж толкова скандални и невѣроятни, но понеже ни се съобщаватъ отъ доста вѣрно мѣсто, поканваме компетентнитѣ да провѣржтъ изложеното и да го опровергаятъ, ако не е истина... ..

— **На 11** того биле арестувани отъ старшията Крушовски, нѣколко пжтници джебчий. При обиска, намѣрилъ въ джобоветѣ на сърбина Люба Бошковичъ 2 1/2 наполеона, които засвоилъ и го отправилъ на гарата съ заповѣдъ да отпжтува кадѣто иска. Стражара вмѣсто на гарата, завѣлъ го по увѣселителнитѣ мѣста. Другитѣ джебчий Христо Кола и др. като немали достатъчно пари, стоварили имъ по единъ вагонъ дърва, а на единий разбили и главата въ участъка при симпатичнитѣ милувки и прѣгржщанне съ волскитѣ жили, и камшици. Да се прѣслѣдватъ лошитѣ елементи разбираме, но да се обиратъ отъ самитѣ органи на полицията и да се изгонватъ съ строгени глави, това до колко рекомандува властѣта, всѣкий е въ положение да разбере. Прѣди нѣколко дена, единъ крадецъ измѣкналъ изъ джоба на единъ гранчаръ на «Сжръ-Пазаръ» 70 лева. Хванатъ и прѣдаденъ на полицията, той на нървий день биде освободенъ. А защо? защото има приятели въ властъ имѣющитѣ.

— **Наший** народъ е положително неспособенъ да мисли, глѣда, разсжждава и правилно да оцѣнява събитията, обстоятелствата и хората!... Туй е фактъ свѣршенъ и неопровержимъ. Кой каквото ще да мисли, но ний заедно съ нашитѣ любезни приятели: Г-да Димитрий Желѣзаричъ, бивший проститутски келнеръ, уланинъ, шпионинъ, опълченецъ, дезертьоръ, сражаръ, контрабандистъ и полицмейсторъ, а сега адвокатъ, шарлатанинъ, мошеникъ, пезевенгинъ, народнякъ, консерваторъ, русофилъ, ботушгъ, независимъ и корѣмопѣлзящъ гладникъ, достоенъ синдикъ на Д-во «Нива», ликвидаторъ на Д-во «Истокъ», и адвокатъ на Българската Народна Банка, по божия милостъ и волята на Българското честно и идеално правосждие, и Никола Р. Кръстановъ, Сопотско творение, достигналъ до адвокатска кариера съ ниски и подли погълзновения, който знае да обира фланелитѣ и юрганитѣ на проституткитѣ страстенъ пияница, комарджия, мисингъ по ограбване на арестантитѣ и прѣстѣпницитѣ, ограбвачъ на клиентитѣ си, и човѣкъ който нема понятие отъ термина «свѣсть» защото е побѣгнала отъ него още когато се е раждалъ, и той по божия милостъ и волята на правосждието, достоенъ синдикъ на Д-во Нива и ликвидаторъ на Д-во «Истокъ», — съгласно съ мнението на тѣзи именно достойни, честни и идеални Български граждани и политически личности, прогласяваме тържественно неспособността на наший народъ въ всѣко отношение. И молимъ Ви се, способность и политическа зрѣлостъ ли е това отъ тоя калпавъ народъ, който прѣди 2 години образува болшинство отъ 20 души избиратели, та завѣри при Нотариуса кандидатурата на Димитрия Желѣзаровича за Плъвенский Народенъ Прѣдставителъ, а въ деньтъ на избора даде за него само три бюлетини? Зрѣлостъ и съзнателностъ ли е това, што отъ сжщия народъ да се намѣратъ тази година пакъ 20 избиратели да завѣржтъ прѣдъ Нотариуса декларацията, за полагание кандидатурата за Плъвенский Народенъ Прѣдставителъ, на достойния радославистъ Никола Кръстановъ, а въ деньтъ на избора да дадѣтъ въ всичкитѣ секции за него само 13 гласа? И не е ли това святотатство, да се подиграватъ съ

името на такава достойна, симпатична и многообещаваща личност, която целия си живот е положила за доброто на този непризнателен народ? Не е ли най-подире прѣсѣждението отъ страна на този народъ, гдѣто прѣзъ дългото, обширно и километрическо възвание на кандидата имѣ, Никола кръстановъ, което е писалъ цѣль мѣсець, и въ което е вложилъ цѣлата си душа, съ всички си вжтрѣшенъ клоакъ отъ мръсотии и нечистотии? И за всички този трудъ, рискъ, енергия, обѣщания, молби, достойно и безокуризненно минало да получи само 13 гласа!!.. Скандалъ. Ето защо нашето твърдение е вѣрно. А Н. Кръстановъ е идеаленъ човѣкъ, който не заслужава това народно прѣзрѣние. Прѣзъ 1897 г. като новъ Плъвенски гражданинъ, за да се прѣпоръча и да го запознаятъ хората, съблече се съвършено голъ прѣдъ 200 души мъже и жени при р. Витъ, единъ празниченъ день и марширува свободно като Адама изъ рай. Прѣзъ Мартъ 1898 г. единъ файтонджия го наби публично и му взе багажа, шубата и дрѣхитѣ, че не му плаща керията за докарването му отъ Луковитъ; Прѣзъ 1896 година отишелъ ниянъ въ бардацитѣ, обралъ фланелитѣ и юрганитѣ на проституткитѣ и избѣгалъ съ тѣхъ, а после по чушмитѣ гонилъ женитѣ и дѣцата, като се направилъ на таласъмъ. Като живѣ въ къщата на Вълчо Литовъ, по естествена нужда ходилъ отъ балкона, та притежателя го изгони, а и до днесъ го попържа на жена, майка и таликатъ; Постоянно играе на комаръ и го изиграватъ, за това каквито сумми на клиентитѣ му попаднатъ, въ рѣцѣтѣ му, отиватъ по дявола безвъзвратно. Д-ръ Черневъ, Ив. Желѣзковъ и др. комарджии, за това го обичатъ. Върши мислитѣкъ между прѣстѣжницитѣ и сѣдѣитѣ и всѣкога печѣли. По едно углавно дѣло, се споразумелъ съ единъ сѣдия за 600 лева, взелъ отъ прѣстѣжника паритѣ за смѣтка на сѣдията и дѣлото се рѣшило удовлетворително. По дѣлото на Дим. Циганчето съ Доца Малова отъ Телницъ, за обезчестяване, извършилъ сжщата услуга. По дѣлото на Кр. Начевъ и др. отъ хубавенѣ заслужи като хвръкнаха 3000 наполеона. На Мар. Радъ Топчи отъ Сомовитѣ взе 100 наполеона за защита, а жена му накара да го обвинява, та да го обѣсатъ и да остане свободна. По мислитѣкъ начинъ издѣйствува утвърдението на една нередовна продажба на вакувската опанска млака, притежавана до сега отъ Окр. Свѣтъ. Съ сжщия мислитѣкъ удариха отъ крадцитѣ въ Сомовитѣ 15000 л. зл. и осждиха единъ правъ, а кривитѣ станахъ свидѣтели. Съ прокурора Матевъ прѣзъ Май т. г. убѣждавахъ единъ боленъ въ болницата, да обвини и лъжесвидѣлствува противъ едни невинни хора. Изялъ е паритѣ на всичкитѣ си досегашни клиенти и извършилъ е още безбройни мошенничества, за описание на които трѣбва още много врѣме и мѣсто. А лошъ ли е този герой за Народенъ прѣдставителъ? Не, добъръ е, но свѣтъ и лошъ и непризнателенъ.....

Полицейска Инквизиция.

За обнародване получихме слѣдующето: На 3 того ме арестоваха въ тукашния полицейски участъкъ подъ прѣтекстъ, че съмъ обвиненъ въ кражба на конь, обаче още на втората вечеръ т. е. на 4 срѣзъ 5 того, Старшията Георги Ц. Зулямовъ, ме извѣди изъ ареста и ме введе въ конюшната и ме хвана за главата и наведе на долу и захвана да ма бие съ твърдо орждие, което азъ неможахъ да забѣлѣжа какво е, задъ врагѣтѣ и челюститѣ, догдѣто се забравихъ и не помня кога ме е оставилъ и сж ме внесли въ затворната келия. На другия день конния стражаръ при тукашното окол. управление, Стефанъ Петровъ ми каза, че менъ нѣма да ме водятъ при сѣдебний слѣдователъ на слѣдствие, до гдѣто не ми задравятъ ранитѣ, и сега съмъ съвършено боленъ и лѣжа въ постилка и постоянно ми тече кръвъ изъ десния нусерь. Въ Петъкъ на 19-ий того ме пустанаха изъ пол. затворъ безъ никаква гаранция и разслѣдвание, но каква полза когато Зулямовъ ми отне

здравнето, та жена ми и двѣтѣ ми малолетни дѣцѣта оставатъ безъ подрѣжка и храна. На 20-ий того т. е. въ сжбота ходихъ та ме прѣгледа и освидѣтелствува Д-ръ Едмондъ Бжезински, но като съмъ бѣденъ и нѣмахъ 5 л. 50 ст. да му дамъ, то той нѣция да ми издаде медицинско освидѣтелство.

Георги Великовъ отъ гр. Плъвенъ.

— **Гениаленъ търговецъ:** Никола Щирковъ отъ Плъвенъ, е отхраненъ съ щиръ, лопушъ, коприва и др. безплатни провизии, та носи и фирмата «Щирковъ». Отъ какъ стана самостоятеленъ, заботата и е виденъ търговецъ само благодарение на собствената му гениалностъ. Слуга условенъ за 1 год. като служи при него 9 мѣсеци, изгонва го безъ заплатата, че билъ лѣнивъ. Взима други и съ него сжща история. Дрѣхитѣ и обущата взима на вересия и като се сжсатъ, връща ги и неплаща. Най-много купува пълни шкембета, консомира вжтрѣшността, а шкембето продава съ слугата и си взима броенитѣ за него пари. Дава пари подъ лихва, но лойто вземе, никога му се неисплаща. Получава вѣстници доста, но като наближи срока за плащане, връща единъ брой съ забѣлѣжка, че късно му се експедираля, та нежелай да бжде абонатъ, обаче полученитѣ броеве не поврща подъ никакъвъ начинъ. Върналъ по сжщия начинъ и 7 брой отъ Наблюдатель, а първитѣ шестъ недава. защото № 1 се продава по 1 левъ като редкостъ, и другитѣ по 50—60 ст., а абонаментъ не плаща. Поканваме го да ни върне непременно задържанитѣ 6 броя, защото ще му вземемъ за тѣхъ 6 лева и за тѣзи реклама още 60 лева.

— **Богъ забавя а не забравя:** Съ голѣмо неудоволствие хроникираме факта, че професионалнии злодѣецъ и мошенникъ, адвокатъ Ив. Доковъ, който е ограбилъ хиляди клиенти, а мнозина е отпавилъ на онзи свѣтъ, който се покровителствува отъ свѣтовното правосудие и власть, тѣзи дни е наказанъ твърдѣ жестоко отъ Божественното правосудие или провидението. При всичката си затѣпена свѣсть и закорѣнялость въ мошенничествата, като е ималъ прѣдъ видъ играта на сждбата, която може да го хвърли и ще го хвърли много скоро въ магарешкий рай, че покровителството му отъ сждебнитѣ и административни голѣмци почва да му става много сжжпо, особенно отъ какъ Д-ръ Бижовъ и Рашо Георгиевъ почнаха да прѣскачатъ нощемъ дуваритѣ, а денемъ миткатъ като копой покрай дома му, че сухоежбината взе да става чувствителна а клиенти — патки вече нѣма, защото миналото му затвори пѣтя на бжджцето, то като обсжждалъ всичко минало и вѣроятно бжджце, ненадѣйно се явява прѣдъ него една сѣнка съ заканителни движения и поза, въ която позналъ покойния си клиентъ Тодоръ Ивановъ отъ Дисевница, убитъ въ гората сутринтъ рано, когато щеше да го сжди за изяденитѣ му пари, и... и... пада като спонъ на земята... Дошлитѣ лѣкари констатирали силенъ апоплектически ударъ въ мозака, гърлото и языка, отъ който до сега е парализиранъ съвършено, но за послѣдствията ще покаже бжджцето. Изолиранъ е отъ всѣкакви посѣщения, разговори и обяснения. Ний бихме молили Небесний Сждия, да го повърне въ свѣтътъ, за да си получи земната награда за дѣлата, че после да му даде и Небѣсната....

Уволненъ е най-после пакъ за нѣкоккло дена, Старший Стражаръ Крушовски, но не за истезанията и ограбванията на безбройнитѣ жертви, попаднали въ полицята, а за това, че убилъ мундира чрѣзъ оскрѣбление на единъ офицеръ. Слѣдъ чуждитѣ подданници, офицеритѣ сж единственитѣ у насъ, които могатъ да се ресектиратъ прѣдъ развратната полиция. Обаче прокурора му обѣщаль и дасть честна дума, че пакъ ще разрѣши назначението му на служба, само да си опица акѣля и да си събира языка.